

Bogväik, träsk, som genom en smal land-
remsa, som emellertid är genomgrävd av
Sjuströmmar, skiljes från havet, med
vars vatten det genom nämnda "strömmar"
står i förbindelse. Boge s:n, Gotl.n.hd.
Bogväik
Bogeviken G 39, Bogviken Geol. kbl.169.

H. Gustavson 1930